

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL TÂRGU MUREȘ
SECȚIA COMERCIALĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Dosar nr.

DECIZIA nr. 64/R

Ședința publică din 22 ianuarie 2008

Completul compus din:

- Președinte

- Judecător

- Judecător

Grefier -

Pe rol pronunțarea asupra contestației în anulare a Deciziei nr. din , pronunțată de Curtea de Apel Târgu Mureș, pronunțată în dosarul nr. cerere formulată de **S.C.** **R.L.**

, cu sediul în

În lipsa părților.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Mersul dezbaterilor a fost consemnat în încheierea de ședință din 15.01.2008, care face parte integrantă din prezenta decizie, a cărei pronunțare a fost amânată la 22.01.2008.

CURTEA,

La data de 15.11.2007 contestatoarea S.C. „
S.R.L. a formulat contestație în anulare solicitând admiterea acesteia, anularea deciziei nr. dată de Curtea de Apel , rejudecarea cauzei și, pe cale de consecință, respingerea recursului formulat de D.G.F.P. Mureș. Contestatoarea își întemeiază în drept contestația pe prevederile art. 318 alin. 1 teza 1 Cod procedură civilă.

În motivele de fapt (f. 22 – 24) se susține că instanța de recurs a făcut o greșeală materială apreciind că la data raporturilor comerciale era obligatorie înscrierea pe facturi a unor date cum sunt adresa completă a furnizorului, contul bancar

numele delegatului, actul de identitate al acestuia, semnătura de primire.

În acest sens, contestatoarea relevă că prin H.G. nr. 831/1997, avut în vedere de instanța de recurs la pronunțarea hotărârii stabilea structura formularelor cu regim special, fără însă să arate că lipsa unor elemente ar duce la nulitatea actului sau documentului justificativ. Or, arată contestatoarea, de abia prin Legea nr. 345/2002 se introduc elementele obligatorii ale facturilor fiscale, act normativ care, însă, nu este aplicabil în cauză pentru faptul că facturile, obiect al controlului fiscal, sunt emise într-o perioadă anterioară acestui act normativ, iar pe de altă parte nici acest act normativ nu impune ca elemente obligatorii contul bancar al furnizorului, ori numele și actul de identitate al delegatului. Contestatoarea, din perspectiva unei erori materiale evidente, susține că instanța de recurs a fost în eroare atunci când a reținut în sarcina acesteia nerespectarea procedurii de procurare a facturilor fiscale, în sensul că acest lucru s-ar fi putut reține doar dacă contestatoarea ar fi avut calitatea de furnizor și nu pe cea de beneficiar, cum a avut-o în realitate.

Analizând actele de la dosar, prin prisma motivului de contestație în anulare invocat de contestatoare, și anume că hotărârea dată în recurs este rezultatul unei greșeli materiale, instanța reține următoarele:

Așa cum s-a arătat și în literatura de specialitate noțiunea de „greșeală materială” nu poate fi interpretată extensiv, legea având în vedere greșeli materiale cu caracter procedural, care au dus la pronunțarea unei soluții eronate, greșeli pe care instanța le-a comis prin pronunțarea unor elemente importante sau a unor date materiale. De asemenea, se mai arată că greșeala materială nu trebuie să fie rezultatul modului în care instanța a înțeles să interpreteze un text de lege.

Și în practica judiciară, în legătură cu greșeala materială ca motiv al contestației în anulare, se reține că numai o greșeală materială esențială care a determinat o soluție eronată poate fi invocată pe calea contestației în anulare, textul vizând greșeli de fapt involuntare, iar nu greșeli de judecată, respectiv de apreciere a probelor sau de interpretare a unor dispoziții legale. (decizia de speță nr. 1007/2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția civilă și de proprietate).

În fapt, prin decizia nr. 1007/2007 a Curții de Apel Mureș a fost admis recursul declarat de D.G.F.P. Mureș

formulat împotriva sentinței civile nr. 110/13.03.2007 pronunțată de Tribunalul Mureș în dos. nr. , a modificat în tot hotărârea primei instanțe, în sensul că a respins contestația reclamantei S.C. " " S.R.L.

Într-adevăr, în motivarea recursului, instanța a avut în vedere aplicarea unui act normativ, respectiv a H.G. nr. 831/1997, în raport cu documentele justificative înregistrate de contestatoare în contabilitate, respectiv facturi emise de diferiți furnizori pe seama acesteia, în sensul că aceste acte nu ar fi fost întocmite în concordanță cu acest act normativ, fapte contrare dispozițiilor art. 19 din O.U.G. nr. 17/2000, astfel că aceste acte nu pot sta la baza dreptului de deducere TVA de către contestatoare.

Așa cum se observă, instanța de recurs a apreciat starea de fapt în raport cu anumite dispoziții legale, cărora le-a dat o interpretare pe care a considerat-o corectă.

Așa cum s-a învederat mai sus, atât literatura de specialitate, cât și practica judiciară exclud din sfera noțiunii de „greșeală materială”, ca motiv de contestație în anulare, presupusele greșeli de judecată, respectiv de apreciere a probelor sau de interpretare a unor dispoziții legale.

Or, în cazul de față instanța de recurs a apreciat probele de la dosar, facturile fiscale, prin prisma interpretării unor dispoziții legale.

Din acest punct de vedere, motivele concrete invocate de contestatoare nu pot fi primite, cererea fiind neîntemeiată. Dacă s-ar ajunge, contrar acestor argumente, la o altă interpretare, respectiv la interpretarea dată textului art. 318 alin. 1 teza 1 Cod procedură civilă, prin calea de atac extraordinară a contestației în anulare s-ar ajunge să se judece, în fapt, un recurs la recurs, situație juridică inadmisibilă.

Pe cale de consecință, instanța va respinge contestația în anulare formulată în cauză.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge contestația în anulare împotriva deciziei nr. .
noiembrie 2007 a Curții de Apel Târgu-Mureș, dosar nr. .

Handwritten signature and stamp in the bottom right corner.

formulată de contestatoarea S.C.
cu sediul în

S.R.L.,

Fără cheltuieli de judecată.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică din 22 ianuarie 2008.

Președinte,

Judecător.

Judecător,

Grefier,

Red. H.D.
Tehnored.M.L.
2 exemplare
24.03.2008
Jud.fond.
Jud.recurs: